

Beëindiging tijdelijk dienstverband en beroep tegen schorsing

1. Ontstaan en loop van het geding

Bij beroepschrift, bij de commissie ingekomen op 24 april 2010, is appelland in beroep gekomen van een besluit van verweerster, aan appellante medegedeeld bij brief van 9 april 2010, houdende opzegging van de arbeidsovereenkomst per 1 augustus 2010. Tevens bevestigde verweerster in deze brief dat appelland verder wordt vrijgesteld van werk tot 1 augustus 2010, met volledig behoud van salaris tot die datum.

Van verweerster is een verweerschrift ontvangen. Beide partijen hebben producties overgelegd. Op 1 juli 2010 is het beroep ten overstaan van de commissie te Eindhoven behandeld. Beide partijen waren aanwezig, verweerster vertegenwoordigd door mevrouw drs., rector, en de heer, plaatsvervangend-rector, bijgestaan door verweersters gemachtigde.

2. De feiten

Appelland is als leraar in dienst van verweerster gekomen op 1 augustus 1974. Per 1 november 2007 is appelland met fpu gegaan. Deze keuze had als achtergrond het feit dat appelland sedert 2000 naast zijn dienstverband bij verweerster een eigen bedrijf,, had, waarmee hij als leerlingbegeleider diensten verleende. In 2007 heeft hij de stap gezet om voor zijn bedrijf te kiezen, met de FPU als financiële basis. Daarnaast is hij voor een beperkt aantal uren (laatstelijk 0,3023 werktijdfactor) door middel van een projectaanstelling benoemd als leerlingbegeleider bij verweerster voor de duur van 1 jaar. Daarbij heeft verweerster de intentie uitgesproken om de projectaanstelling na evaluatie jaarlijks te verlengen tot het moment dat appelland met pensioen zou gaan. Sedertdien is de projectaanstelling nog twee keer verlengd, laatstelijk tot 1 augustus 2010.

Vanaf november 2009 ontstonden oplopende problemen tussen appelland en zijn leidinggevende, de zorgcoördinator. Daarop zijn bemiddelende gesprekken gevoerd, uitgebreid naar het hele team van leerlingbegeleiders. De laatste week voor de kerstvakantie heeft appelland, vanwege toenemende spanningen, de school verlaten om na de kerstvakantie weer terug te keren. De bedrijfsarts werd ingeschakeld, waaruit interne coaching van appelland voort kwam. In de periode daarna hebben incidenten rondom het functioneren van appelland plaatsgevonden wat er uiteindelijk in resulteerde dat op 31 maart 2010 is besloten dat appelland zou worden vrijgesteld van werk. Vanaf deze datum is appelland niet meer werkzaam geweest voor verweerster. Bij brief van 9 april 2010 volgde de opzegging van de Ter zitting is komen vast te staan dat de schoolleiding ingevolge protocol bevoegd was de bestreden besluiten te nemen.

3. De standpunten van partijen

Appelland stelt het volgende.

Omdat verweerster nog graag van zijn kennis en ervaring gebruik wilde maken, is overeengekomen dat appelland tot zijn pensioengerechtigde leeftijd aan de school verbonden zou kunnen blijven voor een beperkt aantal uren als leerlingbegeleider. Vanwege de FPU-uitkering kon dat alleen in de vorm van een tijdelijke projectaanstelling, telkens voor de duur van 1 jaar. Sinds 2007 is het dienstverband 2x probleemloos verlengd, zonder evaluatie. De schoolleiding heeft niet nagelaten steeds te benadrukken hoe blij ze waren met de inbreng van appelland.

Op 21 maart 2010 heeft de schoolleiding aan appelland de toegang tot de school ontzegd. Op 1 april 2010 is zonder medeweten van appelland per e-mail het personeel ingelicht. Na ontvangst van de brief van 9 april 2010 heeft appelland onmiddellijk bezwaar aangetekend bij het bestuur. Op 15 april 2010 heeft het bestuur van verweerster geantwoord dat er geen sprake is van ontslag, noch van een disciplinaire maatregel. Van de gevoerde gesprekken zijn geen verslagen, er is geen dossier. Er zijn geen functioneringsgesprekken gevoerd. Er zijn geen beschuldigingen, er is geen sprake van laakbaar handelen of iets dergelijks. Appelland vraagt zich af of het onderhavige besluit van de schoolleiding niet een bestuursbesluit dient te zijn en of zijn 33-jarig dienstverband buiten beschouwing mag worden gelaten.

Op het standpunt van verweerster zal hierna, voor zover nodig, worden teruggekomen.

4. De motivering

De commissie stelt het navolgende voorop.

Zoals appellant ter zitting heeft bevestigd, betreft zijn beroep niet alleen het ontslag maar ook de, naar zijn stelling plaatsgevonden hebbende, schorsing.

Ter zitting is komen vast te staan dat de schoolleiding van verweerster bevoegd was de bestreden besluiten te nemen.

De commissie overweegt als volgt.

a. ten aanzien van het ontslag

Ingevolge artikel 8.b.2 lid 5, aanhef en sub d van de CAO VO kan een aanstelling voor bepaalde tijd plaatsvinden ingeval van een projectaanstelling, zulks voor ten hoogste 3 jaar. In het onderhavige geval moet daarom als uitgangspunt gelden dat sprake is van een geldige arbeidsovereenkomst voor bepaalde tijd tot 1 augustus 2010.

Ingevolge artikel 9.a.1 lid 2 van de CAO VO kan beëindiging van een verlengd dienstverband voor bepaalde tijd geschieden door opzegging. Daarbij zijn de opzeggingsgronden niet beperkt tot de in artikel 9.a.5 van de CAO VO genoemde gronden voor opzegging, nu deze laatste opzeggingsgronden slechts gelden bij opzegging van een dienstverband voor onbepaalde tijd of tussentijdse opzegging van een dienstverband voor bepaalde tijd. Opzegging kan derhalve plaatsvinden op iedere redelijke grond.

De commissie is van oordeel dat in dit geval van een redelijke grond van opzegging sprake is. Vast is komen te staan dat er een olopemd verschil in opvattingen is ontstaan tussen appelland en zijn leidinggevende over de wijze waarop appelland zijn werkzaamheden diende te verrichten. Voorts is komen vast te staan dat daaruit een ernstige verstoring van de persoonlijke verhoudingen tussen appelland en zijn leidinggevende is ontstaan, zulks ondanks het feit dat bemiddeling en coaching had plaatsgevonden, terwijl niet aannemelijk is geworden dat de verstoring van de arbeidsverhoudingen in overwegende mate aan de leidinggevende van appelland moet worden toegeschreven. Het feit dat er eerder een 33-jarig dienstverband als leraar met appelland is geweest, maakt het ontslag niet onredelijk, nu het beperkte dienstverband als leerlingbegeleider als een nieuwe arbeidsovereenkomst met een andere identiteit dan de eerdere arbeidsovereenkomst moet worden beschouwd.

In een en ander is daarom een redelijke grond voor het ontslag gelegen. In zoverre zal het beroep ongegrond worden verklaard.

b. ten aanzien van de gestelde schorsing

Verweerster stelt dat van een schorsing geen sprake is geweest, nu zij bedoeld heeft appelland een schorsing te besparen en appelland zich voorts niet heeft verzet tegen de gevraagde feitelijke beëindiging van zijn werkzaamheden. Appelland heeft echter bij brief van 9 april 2010 er geen misverstand over laten bestaan dat hij ernstig bezwaar had tegen het besluit om hem met ingang van 31 maart 2010 uit zijn functie als leerlingbegeleider te zetten. Kijkend naar wat er feitelijk is gebeurd is sprake geweest van een schorsing bij wege van ordemaatregel als bedoeld in artikel 9.a.6 van de CAO VO. De (goede) bedoelingen van verweerster maken dit oordeel niet anders.

Het beroep tegen deze maatregel is gegrond, alleen al vanwege het feit dat verweerster niet heeft voldaan aan de formele vereisten voor een schorsing als opgenomen in de CAO-VO.

5. De beslissing

De commissie voornoemd:

Verklaart het beroep tegen het besluit tot beëindiging van het verlengd dienstverband voor bepaalde tijd ongegrond en verklaart het beroep tegen het schorsingsbesluit gegrond.

Deze beslissing is gegeven in Eindhoven op 1 juli 2010 door mr. H.P.H. van Griensven, voorzitter, mr. A.A.M. Mollee, mr. drs. W.G.A.M. Veugelers, W. Stoop en F.A.J. van Moorsel, leden, in tegenwoordigheid van G.H. Gerritsen, secretaris.